

Fra bekymring til handling - barn og unge

Versjon: 1.1 ID: 101414
 Gyldig fra: 01.02.2013 Forfatter: LivS Langberg (Leder (adm))
 Kårhild Husom Løken (Stillinger mastergrad)
 Revisjonsfrist: 27.06.2013 Godkjent av: LivS Langberg (Leder (adm))

Prosedyre for eget ansvar og tverrfaglig samarbeid i Stange kommune, når vi møter barn og unge som vi "lurer på" eller blir bekymret for.

Hensikt

Hensikten med prosedyren er:

- Å gi barn og unge en trygg oppvekst og god utvikling og omsorg.
- Å sikre at utsatte barn og unge blir sett og ivaretatt i forhold til sine behov.
- Å sikre at alle ansatte i Stange kommune vet hva de skal gjøre når de er bekymret for et barn.
- Å sikre nødvendig samarbeid mellom fagpersoner og tjenester.
- Å sikre at foreldre/foresatte blir møtt med respekt og opplever samarbeidet med ansatte i Stange kommune positivt.

Omfang

Prosedyren gjelder alle ansatte i Stange kommune som arbeider med barn og unge.

Ansvar for prosedyren

- • Virksomhetsleder for Barn og familie.
- • Rådmannen godkjenner prosedyren.

Definisjoner

Samarbeid med barn og unge og deres foreldre/foresatte. Når det gjelder barn under 18 år er det i utgangspunktet foreldrene som har foreldreansvaret. Det er foreldrenes ansvar å handle til barnets beste og tilsvarende rett til å bestemme. Ettersom barnet blir eldre og danner seg egne synspunkt, skal barnet høres. Fra det er 12 år skal det legges vekt på barnets mening. Barnet skal etter hvert ha større selvråderett, men foreldrene har fortsatt det overordnede ansvaret. Barn over 16 år avgjør selv hvilke opplysninger foreldre skal få fra Helsetjenesten. Dersom dette dreier seg om svært alvorlige avgjørelser, har foreldrene krav på informasjon og rett til å bestemme i kraft av foreldreansvaret.

§ 6-4 i Barnevernloven: Uten hinder av taushetsplikten skal offentlig ansatt gi opplysninger til kommunens barneverntjeneste når det er grunn til å tro at barnet blir mishandlet i hjemmet eller det foreligger andre former for omsorgssvikt, eller når et barn har vist vedvarende adferdsvansker. Ved mistanke om seksuelle overgrep, fysisk mishandling, der vold og trusler blir brukt som maktmiddel eller der viktige bevis kan gå til spille eller liv og helse stå i fare skal henvendelse til politi og/eller barnevern skje UTEN at foreldre kontaktes.

Arbeidsbeskrivelse

1a). Vi starter alltid med hva vi kan gjøre innenfor egen virksomhet.

- Den som først får en bekymring i forhold til barn/ungdom har ansvar for å ta bekymringen på alvor, samt bringe bekymringen til nærmeste overordnede.
- Vis at du bryr deg om barnet/ungdommen
- Evaluere om barnet/ungdommen nyter godt av våre tiltak eller ikke.

1b). Vi starter alltid med et samarbeid med foreldre/foresatte

- Dette gjøres ved en kort, planlagt samtale.
- Det bør ikke gå lang tid fra bekymring oppstår til foreldre/foresatte blir involvert.
- Huskeregel: Foreldre/foresatte har rett til å vite.
- Dokumenter starten på samarbeidet med foreldre/foresatte ved å skrive et notat om henvendelsen og/eller samtalen med dato og underskrift.

2a). Barnet har fått det bedre.

- Vi holder kontakt med de foresatte for å forsikre oss om at den positive utviklingen fortsetter.

2b). Videre samarbeid når barnet ikke viser tegn til bedring.

- Du skal ikke gå med en bekymring alene, men dele den med din nærmeste leder.
- Gjør en vurdering av bekymringen og bestem om dere går videre med saken på egen arbeidsplass, om dere har behov for hjelp til vurderingen av andre fagpersoner/instanser eller om saken er så alvorlig at bekymring må meldes til barnevernet. (Se prosedyre "Fra bekymring til melding").
- Inviter foreldre/foresatte til et møte for en åpen dialog for å kartlegge mulige årsaker til problemene og løsninger som kan bidra til at

barnet/ungdommen får det bedre.

- Informer foreldre/foresatte om mulige hjelpetilbud som finnes, som for eksempel helsesøster, familiehjelpa og barnevernet.
- Det utarbeides skriftlig dokumentasjon fra møtet, med konklusjoner og tydelig avklaring av ansvar for hvem som skal gjøre hva, når.
- Det avtales en oppfølgingsamtale for å evaluere om tiltakene har ført til at barnet/ungdommen har fått det bedre.

3a). Barnet har fått det bedre.

- Vi holder kontakt med de foresatte for å forsikre oss om at den positive utviklingen fortsetter.

3b). Samarbeidet har ikke ført til at barnet har fått det bedre.

- Foreldre/foresatte innkalles til et nytt møte hvor man tenker høyt sammen om hvorfor barnet/ungdommen ikke har fått det bedre, og hva man videre kan gjøre.
- De ansatte og foreldre/foresatte blir enige om et samarbeid med helsesøster, familiehjelpa, PPT, barnevern, fastlege og/eller andre aktuelle tjenester.
- Husk samtykke fra foreldre/foresatte for å kunne ta kontakt med aktuelle fagpersoner/instanser.
- Foreldrene trekkes aktivt med i det videre samarbeidet omkring barnet/ungdommen. • Referat fra møtet skal foreligge med underskrift fra foreldre/foresatte og kontaktperson i saken. I referatet skal det gå klart fram hvem som gjør hva og når, både i forhold til det offentliges bidrag foreldre/foresattes bidrag og evt bidrag fra privat nettverk.
- Dersom foreldre/foresatte ikke samtykker til samarbeid, er det viktig å presisere at vi som ansatte har meldeplikt til barnevernet ved alvorlig bekymring

4a). Foreldrene/foresatte samtykker i å søke hjelp fra andre fagpersoner.

- Vi holder kontakt med de foresatte for å forsikre oss om at den positive utviklingen fortsetter.

4b). Foreldrene/foresatte samtykker ikke i å søke hjelp fra andre fagpersoner.

- Vi møter foreldrene/foresatte på deres vurdering og anerkjenner deres rett til å takke nei til tilbud om hjelp.
- Samtidig må vi informere foreldrene/foresatte om hvilke konsekvenser dette kan få for barnet og dets utvikling, og om hvilke forpliktelser vi har som offentlig ansatte.
- Vi kan velge å godta foreldrenes/foresattes valg og fortsette samarbeidet videre eller vi må melde bekymring til barneverntjenesten uavhengig av foreldrenes/foresattes samtykke.
- Vi har som offentlig ansatte en selvstendig plikt til å melde bekymring til barneverntjenesten. Dette gjøres fortrinnsvis gjennom nærmeste leder.

Ansvar/myndighet

- Den person som først får en bekymring i forhold til barn og unge, har ansvar for å ta bekymringen på alvor og bringe bekymringen videre til nærmeste overordnede.
- Den instans hvor bekymringen oppstår, har ansvar for å innkalle foreldre/foresatte og evt ungdom til en samtale og utarbeide en forpliktende avtale.
- Den instans som har innkalt til oppfølgingsmøte, har ansvar for at handlingsplan lages og underskrives av alle involverte og at tiltak blir iverksatt.
- Den instans som vurderer at tiltak som er utprøvd ikke gir nødvendig bedring, har ansvar for å orientere foreldre/foresatte og bringe saken videre.

Vedlegg

1. Guide til forpliktende samarbeid når vi er bekymret
2. Referat/avtale etter bekymringsamtale

Referanser

- Lov om barneverntjenester § 6-4
- Prosedyrer i den enkelte virksomhet/tjeneste
- Prosedyre: Fra bekymring til melding

Relaterte lenker

lov om barneverntjenester: <http://www.lovdatabasen.no/all/nl-19920717-100.html>

Vedlegg:

Guide_til_forpliktende_samarbeid_ved_bekymringer.doc: [Guide til forpliktende samarbeid ved bekymringer](#)

Referat_avtale_etter_bekymringsamtale_1.doc: [Referat/avtale etter bekymringsamtale](#)